

ÚPLNÉ ZNĚNÍ NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 834/2007

o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 834/2007

ze dne 28. června 2007

o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91

(Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1)

Ve znění:

>M1 Nařízení Rady (ES) č. 967/2008 ze dne 29. září 2008 (Úř. věst. L 264 3.10.2008, str. 1)

>M2 Nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013, (Úř. věst. L 158 10.6.2013, str. 1)

VB

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ekologická produkce je celkový systém řízení zemědělského podniku a produkce potravin, který spojuje osvědčené environmentální postupy, vysokou úroveň biologické rozmanitosti, ochranu přírodních zdrojů, uplatňování přísných norem pro dobré životní podmínky zvířat a způsob produkce v souladu s požadavky určitých spotřebitelů, kteří upřednostňují produkty získané za použití přírodních látek a procesů. Ekologický způsob produkce tak plní dvojí společenskou roli, když na straně jedné zajišťuje zvláštní trh odpovídající na spotřebitelskou poptávku po ekologických produktech a na straně druhé přináší veřejné statky přispívající k ochraně životního prostředí a dobrým životním podmínkám zvířat, jakož i k rozvoji venkova.

(2) Podíl odvětví ekologického zemědělství je na vzestupu ve většině členských států. Zvláště znatelný je růst spotřebitelské poptávky v posledních letech. Nedávné reformy společné zemědělské politiky, kladoucí důraz na tržní orientaci a nabídku jakostních produktů v zájmu uspokojení spotřebitelské poptávky, zřejmě trh s ekologickými produkty ještě více podpoří. V souvislosti s tím hrají v rámci zemědělské politiky stále důležitější roli právní předpisy týkající se ekologické produkce, které úzce souvisí s vývojem na zemědělských trzích.

(3) Právní rámec Společenství, kterým se řídí odvětví ekologické produkce, by měl usilovat o zajištění korektní hospodářské soutěže a řádného fungování vnitřního trhu s ekologickými produkty a o zachování a oprávněnost důvěry spotřebitelů v produkty označené jako ekologické. Jeho cílem by dále mělo být vytváření podmínek, za kterých se může toto odvětví rozvíjet v souladu s vývojem v oblasti produkce a trhu.

(4) Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o Evropském akčním plánu pro ekologické potraviny a zemědělství navrhuje zlepšit a posílit normy Společenství v oblasti ekologického zemědělství a požadavků na dovoz a kontrolu. Ve svých závěrech ze dne 18. října 2004 vyzvala Rada Komisi, aby přezkoumala právní rámec Společenství v této oblasti s cílem zajistit jeho zjednodušení a celkovou soudržnost, a zejména stanovit zásady podporující sblížení norem, a pokud možno snížit míru jeho podrobnosti.

(5) Proto je vhodné jasnějším způsobem definovat cíle, zásady a pravidla ekologické produkce a přispět tak k transparentnosti a důvěře spotřebitelů, jakož i k harmonizovanému vnímání pojetí ekologické produkce.

VB

(6) Za tímto účelem by mělo být nařízení Rady (EHS) č. 2092/91 ze dne 24. června 1991 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícím označování zemědělských produktů a potravin ⁽²⁾ zrušeno a nahrazeno novým nařízením.

(7) Měl by být stanoven obecný rámec Společenství pro pravidla ekologické produkce vztahující se na rostlinnou, živočišnou a akvakulturní produkci, zahrnující pravidla pro sběr volně rostoucích rostlin a mořských řas, pravidla přechodu na ekologickou produkci a pravidla produkce zpracovaných potravin, včetně vína, a krmiv a ekologických kvasinek. Komise by měla povolovat použití produktů a látek a rozhodovat o postupech, které se mohou v ekologickém zemědělství a při zpracování ekologických potravin používat.

(8) Rozvoj ekologické produkce by měl být dále usnadňován zejména podporou používání nových metod a látek, které jsou vhodnější pro ekologickou produkci.

(9) Geneticky modifikované organismy (GMO) a produkty získané z nich nebo s jejich použitím jsou s pojetím ekologické produkce a vnímáním ekologických produktů ze strany spotřebitelů neslučitelné. Neměly by se proto používat ani v ekologickém zemědělství ani při zpracování ekologických produktů.

(10) Cílem je, aby byl výskyt GMO v ekologických produktech co nejnižší. Stávající prahové hodnoty pro označování představují stropy, které souvisejí výhradně s náhodným a technicky nevyhnutelným výskytem GMO.

(11) Ekologické zemědělství by se mělo v první řadě spoléhat na obnovitelné zdroje z místně organizovaných zemědělských systémů. V zájmu co nejmenšího využívání neobnovitelných zdrojů by měly být odpady a vedlejší produkty rostlinného a živočišného původu recyklovány za účelem navrácení živin do půdy.

(12) Ekologická rostlinná produkce by měla přispívat k zachování a zvýšení úrodnosti půdy a k předcházení půdní erozi. Rostlinám by měly být poskytovány živiny přednostně prostřednictvím půdního ekosystému, a nikoli prostřednictvím rozpustných hnojiv přidávaných do půdy.

(13) Základními prvky systému řízení ekologické rostlinné produkce jsou péče o úrodnost půdy, volba druhů a odrůd, víceletý program střídání plodin, recyklace organických materiálů a pěstitelské postupy. Doplnková hnojiva, pomocné půdní látky a přípravky na ochranu rostlin by se měly používat jen tehdy, pokud jsou slučitelné s cíli a zásadami ekologické produkce.

(14) Živočišná produkce má pro organizaci zemědělské produkce v ekologickém zemědělském podniku zásadní význam, protože poskytuje nezbytnou organickou hmotu a živiny pro obdělávanou půdu a tím přispívá ke zlepšování půdy a k rozvoji udržitelného zemědělství.

(15) S cílem vyhnout se znečištění životního prostředí, zejména přírodních zdrojů, jako je půda a voda, by ekologická živočišná produkce měla v zásadě zajišťovat úzký vztah mezi touto produkcí a půdou, vhodné víceleté programy střídání plodin a vykrmování zvířat ekologickými zemědělskými plodinami vyprodukovanými vlastním zemědělským podnikem nebo okolními ekologickými zemědělskými podniky.

(16) Jelikož je ekologická živočišná produkce činností založenou na využívání půdy, měla by mít zvířata co možná nejvíce přístup na otevřená prostranství nebo na pastviny.

VB

(17) Ekologická živočišná produkce by měla dodržovat přísné normy v oblasti dobrých životních podmínek zvířat a uspokojovat druhově specifické etologické potřeby zvířat a péče o zdraví zvířat by měla být založena na prevenci nálezů. V tomto ohledu by měla být zvláštní pozornost věnována podmínkám ustájení, chovatelským postupům a intenzitě chovu. Navíc by při výběru plemen měl být brán ohled na schopnost plemene přizpůsobit se místním podmínkám. Provozní pravidla pro živočišnou produkci a produkci akvakultury by měla především zajišťovat dodržování Evropské úmluvy o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely a následných doporučení jejího stálého výboru.

(18) Cílem systému ekologické živočišné produkce by mělo být doplňování produkčních cyklů různých druhů hospodářských zvířat ekologicky odchovanými zvířaty. Systém by proto měl podporovat rozšiřování genofondu ekologicky chovaných zvířat, zvyšovat soběstačnost, a zajišťovat tak rozvoj odvětví.

(19) Zpracované ekologické produkty by měly být získávány takovými zpracovatelskými postupy, které zaručují zachování důležitých vlastností produktu a jeho ekologické integrity ve všech fázích produkčního řetězce.

(20) Zpracované potraviny by měly být označeny jako ekologické pouze tehdy, pokud jsou všechny nebo téměř všechny složky zemědělského původu ekologické. Zvláštní pravidla označování by však měla být stanovena pro zpracované potraviny, které obsahují zemědělské složky, jež nelze získat ekologickým způsobem, jak je tomu v případě produktů lovu a rybolovu. Kromě toho by v zájmu informování spotřebitele, transparentnosti na trhu a podpory využívání ekologicky získaných složek mělo být rovněž umožněno za určitých podmínek odkazovat na ekologickou produkci v seznamu složek.

(21) Pokud jde o uplatňování pravidel produkce, je vhodné poskytnout určitou pružnost, aby bylo možné přizpůsobit normy a požadavky ekologické produkce místním podněbným nebo zeměpisným podmínkám, zvláštním chovatelským postupům a stupni rozvoje. To by mělo umožnit uplatňování výjimečných pravidel, ale pouze v mezích zvláštních podmínek stanovených právními předpisy Společenství.

(22) Je důležité zachovat důvěru spotřebitelů v ekologické produkty. Výjimky z požadavků vztahujících se na ekologickou produkci by proto měly být přísně omezeny na případy, v nichž je použití výjimečných pravidel pokládáno za odůvodněné.

(23) V zájmu ochrany spotřebitele a korektní hospodářské soutěže by měly být výrazy používané pro označení ekologických produktů v celém Společenství a bez ohledu na použitý jazyk chráněny před použitím na produktech konvenčního zemědělství. Tato ochrana by se měla vztahovat také na obvyklé odvození a zdvojnásobení těchto výrazů, ať jsou použity samostatně nebo v kombinaci.

(24) S cílem zjednat spotřebitelům na celém trhu Společenství jasnost by u všech balených ekologických potravin vyprodukovaných ve Společenství mělo být povinné označení logem EU. Jinak by mělo být možné nepovinně použít logo EU v případě nebalených ekologických potravin vyprodukovaných ve Společenství nebo jakýchkoliv ekologických potravin dovezených ze třetích zemí.

(25) Považuje se nicméně za vhodné omezit užívání loga EU na produkty, které obsahují výhradně nebo téměř výhradně ekologické složky, aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl, pokud jde o ekologický charakter celého produktu. Nemělo by proto být povoleno je užívat při označování produktů z období přechodu nebo zpracovaných potravin, ve kterých je ekologických méně než 95 % složek zemědělského původu.

VB

(26) Logo EU by v žádném případě nemělo bránit současnému užívání vnitrostátních nebo soukromých označení.

(27) S cílem předejít klamavým praktikám a jakémukoliv případnému omylu spotřebitelů, pokud jde o to, zda produkt pochází či nepochází ze Společenství, měli by být spotřebitelé dále při každém užití loga EU informováni o místě, kde byly vyprodukovány zemědělské suroviny, z nichž se produkt skládá.

(28) Pravidla Společenství by měla podporovat harmonizované pojetí ekologické produkce. Příslušné orgány, kontrolní orgány a kontrolní subjekty by se měly zdržet jakéhokoli jednání, jež by mohlo vytvářet překážky volného pohybu vyhovujících produktů, které byly schváleny orgánem nebo subjektem jiného členského státu. Zejména by neměly ukládat žádné dodatečné kontroly nebo finanční zátěže.

(29) V zájmu souladu s právními předpisy Společenství v jiných oblastech by členské státy měly mít v případě rostlinné a živočišné produkce možnost uplatnit na svém území vnitrostátní pravidla produkce, která jsou přísnější než pravidla Společenství pro ekologickou produkci, a to za předpokladu, že se tato vnitrostátní pravidla vztahují i na konvenční produkci a jsou rovněž v souladu s právními předpisy Společenství.

(30) Použití GMO v ekologické produkci je zakázáno. V zájmu jasnosti a soudržnosti by nemělo být možné označovat produkt jako ekologický, pokud musí být označen jako produkt obsahující GMO, složený z GMO nebo získaný z GMO.

(31) S cílem zajistit, aby ekologické produkty byly získávány v souladu s požadavky stanovenými právním rámcem Společenství pro ekologickou produkci, by měly činnosti hospodářských subjektů ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce organických produktů podléhat kontrolnímu systému zavedenému a řízenému v souladu s pravidly stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat⁽³⁾.

(32) V některých případech se může zdát nepřiměřené uplatňovat požadavky na oznamování a kontrolu na určité typy maloobchodních hospodářských subjektů, jako jsou subjekty prodávající produkty přímo konečnému spotřebiteli nebo uživateli. Je proto vhodné umožnit členským státům, aby tyto hospodářské subjekty od těchto požadavků osvobodily. S cílem zabránit podvodům je nicméně nutné vyloučit z tohoto osvobození maloobchodní hospodářské subjekty, které ekologické produkty produkují, připravují nebo skladují jinak než ve spojení s místem prodeje nebo které je dovážejí nebo které výše uvedené činnosti zadaly třetí straně.

(33) Ekologické produkty dovážené do Evropského společenství by mělo být povoleno uvádět na trh Společenství jako ekologické, pokud byly vyprodukovány v souladu s pravidly produkce a podrobeny kontrolním opatřením, jež jsou v souladu s opatřeními stanovenými v právních předpisech Společenství nebo jsou jim rovnocenná. Produkty dovezené v rámci rovnocenného systému by měly být navíc opatřeny potvrzením vydaným příslušným orgánem nebo uznávaným kontrolním orgánem nebo subjektem dotyčné třetí země.

(34) Při posuzování rovnocennosti v případě dovezených produktů by měly být brány v úvahu mezinárodní normy stanovené v Codex Alimentarius.

VB

(35) Považuje se za vhodné vést seznam třetích zemí uznaných Komisí za země, jejichž normy produkce a kontrolní opatření jsou rovnocenné normám a opat-

řením stanoveným právními předpisy Společenství. Pro třetí země, které nejsou zahrnuty do tohoto seznamu, by měla Komise sestavit seznam kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uznaných za způsobilé k zajištění kontrol a vydávání potvrzení v dotyčných třetích zemích.

(36) Měly by být shromažďovány příslušné statistické informace s cílem získat spolehlivé údaje potřebné pro provádění a následné sledování tohoto nařízení a jako nástroj pro producenty, hospodářské subjekty působící na trhu a tvůrce politik. Potřebné statistické informace by měly být vymezeny v rámci statistického programu Společenství.

(37) Toto nařízení by se mělo použít ode dne, který poskytne Komisi dost času na přijetí opatření nezbytných k jeho provádění.

(38) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽⁴⁾.

(39) Dynamický vývoj odvětví ekologického zemědělství, některé vysoce citlivé otázky spojené s ekologickým způsobem produkce a nutnost zajistit bezproblémové fungování vnitřního trhu a kontrolního systému vyžaduje zajištění budoucího přezkumu pravidel Společenství pro ekologickou produkci, který zohlední zkušenosti získané při uplatňování těchto pravidel.

(40) Až do přijetí podrobných pravidel Společenství týkajících se produkce pro určité druhy zvířat, vodních rostlin a mikrořas by měly mít členské státy možnost stanovit použití vnitrostátních norem, nebo pokud neexistují, soukromých norem, přijatých nebo uznaných členskými státy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

ÚČEL, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Toto nařízení poskytuje základ pro udržitelný rozvoj ekologické produkce při zajištění účinného fungování vnitřního trhu, zaručení korektní hospodářské soutěže, zajištění důvěry spotřebitele a ochrany zájmů spotřebitele.

Stanoví společné cíle a zásady, z nichž mají vycházet pravidla stanovená tímto nařízením týkající se:

- všech fází produkce, přípravy a distribuce ekologických produktů a jejich kontroly;
- používání označení odkazujících na ekologickou produkci při označování a propagaci těchto produktů.

2. Toto nařízení se vztahuje na následující produkty pocházející ze zemědělství, včetně akvakultury, pokud jsou tyto produkty uváděny na trh nebo určeny k uvedení na trh:

- živé nebo nezpracované zemědělské produkty;
- zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny;

VB

- krmiva;
- vegetativní rozmnožovací materiál a osiva pro pěstitelské účely.

Produkty lovu volně žijících zvířat a ryb se za ekologickou produkci nepovažují. Toto nařízení se rovněž vztahuje na kvasinky používané jako potraviny nebo krmiva.

3. Toto nařízení se vztahuje na všechny hospodářské subjekty zapojené do činnosti ve kterékoliv fázi produkce, přípravy a distribuce, které se týkají produktů uvedených v odstavci 2.

Činnosti spojené se společným stravováním však tomuto nařízení nepodléhají. Pro označování a kontrolu produktů vzniklých z činností spojených se společným stravováním mohou členské státy použít vnitrostátní pravidla, a pokud taková pravidla neexistují, soukromé normy, a to za předpokladu, že jsou tato pravidla v souladu s právními předpisy Společenství.

4. Tímto nařízením nejsou dotčeny další ustanovení Společenství nebo členských států, jež jsou v souladu s právními předpisy Společenství týkajícími se produktů uvedených v tomto článku, jako ustanovení o produkci, přípravě, uvádění na trh, označování a kontrole, včetně právních předpisů o potravinách a výživě zvířat.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) „ekologickou produkcí“ se rozumí používání způsobů produkce slučitelných s pravidly stanovenými tímto nařízením ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce;
- b) „fázemi produkce, přípravy a distribuce“ se rozumí všechny fáze počínající prvovýrobou ekologických produktů až po jejich skladování, zpracování, přepravu, prodej nebo dodání konečnému spotřebiteli, a podle potřeby též označování, propagace, dovoz, vývoz a subdodavatelské činnosti;
- c) „ekologickým“ se rozumí pocházející z ekologické produkce nebo se k ní vztahující;
- d) „hospodářským subjektem“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba odpovědná za plnění požadavků tohoto nařízení v rámci ekologického podniku, který má na starosti;
- e) „rostlinnou produkcí“ se rozumí produkce zemědělských rostlinných produktů, včetně sběru planě rostoucích rostlinných produktů, ke komerčním účelům;
- f) „živočišnou produkcí“ se rozumí produkce domácích nebo domestikovaných suchozemských živočichů (včetně hmyzu);
- g) definice „akvakultury“ uvedená v nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ze dne 27. července 2006 o Evropském rybářském fondu⁽⁵⁾;
- h) „přechodem“ se rozumí přechod od konvenčního zemědělství na zemědělství ekologické, a to ve stanovené době, během níž jsou uplatňována ustanovení týkající se ekologické produkce;
- i) „přípravou“ se rozumí konzervování nebo zpracování ekologických produktů (včetně porážky a bourání v případě živočišných produktů) a také balení, označování nebo úprava označení týkající se ekologického způsobu produkce;
- VB**
- j) definice „potravin“, „krmiv“ a „uvádění na trh“ uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽⁶⁾;
- k) „označováním“ se rozumí veškeré výrazy, slova, údaje, ochranné známky, obchodní názvy, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují nebo jsou umístěny na obalu, dokladu, upozornění, označení, tabulce, kroužku nebo pásce k produktu připojených nebo na něj odkazujících;
- l) definice „balených potravin“ uvedená v čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2002 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy⁽⁷⁾;
- m) „propagací“ se rozumí jakékoli představení veřejnosti kromě označení, jehož účelem nebo pravděpodobným důsledkem je ovlivnění a formování postojů, názorů a chování s cílem přímo či nepřímo prosazovat prodej ekologických produktů;
- n) „příslušným orgánem“ se rozumí ústřední orgán členského státu, do jehož pravomoci spadají úřední kontroly v oblasti ekologické produkce v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, nebo jakýkoli jiný orgán, jemuž byla tato pravomoc svěřena; tento pojem případně zahrnuje rovněž odpovídající orgán třetí země;
- o) „kontrolním orgánem“ se rozumí organizace veřejné správy členského státu, které příslušný orgán částečně či v plné míře svěřil své pravomoci ohledně provádění inspekcí a certifikací v oblasti ekologické produkce v souladu s ustanoveními tohoto nařízení; tento pojem případně zahrnuje rovněž odpovídající orgán třetí země nebo odpovídající orgán činný ve třetí zemi;
- p) „kontrolním subjektem“ se rozumí nezávislá soukromá třetí strana, jež provádí inspekce a certifikace v oblasti ekologické produkce v souladu s ustanoveními tohoto nařízení; tento pojem případně zahrnuje rovněž odpovídající subjekt třetí země nebo odpovídající subjekt činný ve třetí zemi;
- q) „značkou shody“ se rozumí tvrzení o shodě s konkrétní skupinou norem nebo jinými normativními dokumenty ve formě značky;
- r) definice „složky“ uvedená v čl. 6 odst. 4 směrnice 2000/13/ES;
- s) definice „přípravků na ochranu rostlin“ uvedená ve směrnici Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁽⁸⁾;
- t) definice „geneticky modifikovaného organismu (GMO)“ uvedená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS⁽⁹⁾, přičemž tento organismus není získán za použití technik genetické modifikace uvedených v příloze I.B uvedené směrnice;
- u) „získaným z GMO“ se rozumí produkt zcela nebo zčásti získaný z GMO, který ale GMO neobsahuje ani se z nich neskládá;

VB

v) „získaným za použití GMO“ se rozumí produkt získaný za použití GMO jakožto posledního živého organismu v procesu produkce, který ale GMO neobsahuje ani se z nich neskládá;

w) definice „doplňkových látek v krmivech“ uvedená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat⁽¹⁰⁾;

x) „rovnocenným“ se při popisování různých systémů nebo opatření rozumí to, že jsou schopny plnit stejné cíle a zásady použitím pravidel, jež zajišťují stejnou úroveň zajištění shody;

y) „čididlem“ se rozumí každá látka, která sama o sobě není určena ke spotřebě jako potravinová složka, záměrně použitá při zpracování suroviny, potravin nebo jejich složek, která plní určitý technologický účel během úpravy nebo zpracování, což může mít za následek nežádoucí, avšak technicky nevyhnutelnou přítomnost zbytků nebo derivátů v konečném výrobku, za předpokladu, že tyto zbytky nepředstavují žádné zdravotní riziko a nemají žádný technologický účinek na hotový výrobek;

z) definice „ionizujícího záření“ uvedená ve směrnici Rady 96/29/- Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření⁽¹¹⁾, a omezená čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/2/ES ze dne 22. února 1999 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením⁽¹²⁾;

aa) „činnostmi spojenými se společným stravováním“ se rozumí příprava ekologických produktů v restauracích, nemocnicích, jídelnách a dalších podobných stravovacích podnicích v místě prodeje či dodání konečnému spotřebiteli.

HLAVA II

CÍLE A ZÁSADY EKOLOGICKÉ PRODUKCE

Článek 3

Cíle

Ekologická produkce sleduje tyto obecné cíle:

- a) zavádí udržitelný systém řízení zemědělství, který:
 - i) respektuje přírodní systémy a cykly a zachovává a zlepšuje zdraví půdy, vody, rostlin a živočichů a rovnováhu mezi nimi,
 - ii) přispívá k vysoké úrovni biologické rozmanitosti,
 - iii) odpovědným způsobem využívá energii a přírodní zdroje, jako je voda, půda, organická hmota a vzduch,
 - iv) dodržuje přísné normy pro dobré životní podmínky zvířat a zejména uspokojuje jejich druhově specifické etologické potřeby;

b) zaměřuje se na získávání produktů vysoké jakosti;

VB

c) zaměřuje se na získávání celé řady potravin a jiných zemědělských produktů, které odpovídají spotřebitelské poptávce po zboží vyprodukovaném za použití postupů, jež nepoškozují životní prostředí, zdraví lidí, zdraví rostlin nebo zdraví a dobré životní podmínky zvířat.

Článek 4

Obecné zásady

Ekologická produkce se řídí těmito zásadami:

- a) vhodné plánování a řízení biologických postupů založených na ekologických systémech využívajících vlastní přírodní zdroje způsoby, které:
 - i) využívají živé organismy a mechanické způsoby produkce,
 - ii) provozují pěstování plodin a živočišnou produkci vázané na půdu nebo akvakulturu, která jsou v souladu se zásadou udržitelného využívání rybolovných zdrojů,
 - iii) vylučují používání GMO a produktů získaných z GMO či získaných za použití GMO s výjimkou veterinárních léčivých přípravků,
 - iv) jsou založeny na posouzení rizik, a případně na použití bezpečnostních a preventivních opatření;
- b) omezení využívání vnějších vstupů. Pokud je využití vnějších vstupů nutné nebo pokud neexistují vhodné řídicí postupy nebo způsoby podle písmene a), omezí se na:
 - i) vstupy z ekologické produkce,
 - ii) přírodní látky nebo látky z nich odvozené,
 - iii) minerální hnojiva s nízkou rozpustností;

c) použití syntetických chemických látek je přísně omezené na výjimečné případy, v nichž:

- i) neexistují vhodné postupy řízení a
- ii) vnější vstupy uvedené v písmenu b) nejsou na trhu dostupné nebo
- iii) použití vnějších vstupů uvedených v písmenu b) přispívá k nepřijatelným dopadům na životní prostředí;

d) v případě potřeby a v rámci tohoto nařízení úprava pravidel ekologické produkce s ohledem na hygienickou situaci, regionální rozdíly v podnebných a místních podmínkách, stupeň rozvoje a zvláštní chovatelské postupy.

Článek 5

Zvláštní zásady vztahující se na zemědělskou produkci

Kromě obecných zásad uvedených v článku 4 se ekologické zemědělství řídí těmito zvláštními zásadami:

- a) zachovávání a zlepšování živé složky půdy a přirozené úrodnosti půdy, stability půdy a její biologické rozmanitosti, předcházení zhutnění a erozi půdy, jakož i boj proti nim a vyživování rostlin zejména prostřednictvím půdního ekosystému;
 - b) minimalizace využívání neobnovitelných zdrojů a vstupů nepocházejících z vlastního hospodářství;
 - c) recyklace odpadů a vedlejších produktů rostlinného a živočišného původu jako vstupů do rostlinné a živočišné produkce;
 - d) zohlednění místní nebo regionální ekologické rovnováhy při rozhodování o produkci;
- VB**
- e) péče o zdraví zvířat založená na podpoře přirozené imunologické obrany zvířete, jakož i výběr vhodných plemen a chovatelských postupů;
 - f) péče o zdraví rostlin založená na preventivních opatřeních, jako je výběr vhodných druhů a odrůd odolných vůči škůdcům a chorobám, vhodné střídání plodin, mechanické a fyzikální způsoby a ochrana přirozených nepřátel škůdců;
 - g) provozování živočišné produkce, která je vázána na půdu a přizpůsobení se danému místu;
 - h) dodržování vysoké úrovně dobrých životních podmínek zvířat s ohledem na jejich zvláštní potřeby;
 - i) získávání produktů ekologické živočišné produkce ze zvířat, která byla od narození nebo vylíhnutí po celý svůj život chována v ekologických zemědělských podnicích;
 - j) výběr plemena s ohledem na schopnost zvířat přizpůsobit se místním podmínkám, na jejich vitalitu a jejich odolnost vůči nálezům nebo zdravotním problémům;
 - k) krmení hospodářských zvířat ekologickým krmivem složeným ze zemědělských složek získaných z ekologického zemědělství a z přírodních nezemědělských látek;
 - l) uplatňování chovatelských postupů, které zlepšují imunitní systém a posilují přirozenou obranyschopnost vůči nálezům, zejména zajištění pravidelného pohybu a přístupu na otevřená prostranství a případně na pastviny;
 - m) vyřazení chovu uměle vzniklých polyploidních živočichů;
 - n) v případě akvakulturní produkce zachování biologické rozmanitosti přírodních vodních ekosystémů, stále zdravého vodního prostředí a kvality okolních vodních a suchozemských ekosystémů;
 - o) krmení vodních živočichů krmivem z udržitelného rybolovu ve smyslu článku 3 nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 zachování a udržitelné využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky⁽¹³⁾, nebo ekologickým krmivem složeným ze zemědělských složek získaných z ekologického zemědělství a z přírodních nezemědělských látek.

Článek 6

Zvláštní zásady vztahující se na zpracování ekologických potravin

Kromě obecných zásad uvedených v článku 4 se výroba zpracovaných ekologických potravin řídí těmito zvláštními zásadami:

- a) ekologické potraviny se získávají z ekologických zemědělských složek s výjimkou případů, kdy složka není v ekologické podobě na trhu dostupná;
- b) použití potravinářských přídatných látek, složek nezískaných z ekologického zemědělství, jejichž hlavní funkce je technologická nebo spočívá ve smyslové stimulaci, mikroživin a činidel je omezeno tak, že k němu dochází v minimálním rozsahu a jen v případě nevyhnutelné technologické potřeby nebo z důvodů zvláštních nutričních požadavků;
- c) nepoužívají se látky nebo zpracovatelské metody, které by mohly uvádět spotřebitele v omyl, pokud jde o pravou povahu produktu;

d) potraviny jsou pečlivě zpracovávány, pokud možno za použití biologických, mechanických a fyzikálních postupů.

VB

Článek 7

Zvláštní zásady vztahující se na zpracování ekologického krmiva

Kromě obecných zásad uvedených v článku 4 se výroba zpracovaného ekologického krmiva řídí těmito zvláštními zásadami:

- a) ekologické krmivo se získává z ekologických krmných surovin s výjimkou případů, kdy krmná surovina není v ekologické podobě na trhu dostupná;
- b) použití doplňkových látek v krmivech a činidel je omezeno tak, že k němu dochází v minimálním rozsahu a jen v případě nevyhnutelné potřeby technologického nebo zootechnického rázu nebo důvodů zvláštních nutričních požadavků;
- c) nepoužívají se látky nebo zpracovatelské metody, které by mohly uvádět spotřebitele v omyl, pokud jde o pravou povahu produktu;
- d) krmivo je pečlivě zpracováváno, pokud možno za použití biologických, mechanických a fyzikálních postupů.

HLAVA III

PRAVIDLA PRODUKCE

KAPITOLA I

Obecná pravidla produkce

Článek 8

Obecné požadavky

Hospodářské subjekty dodržují pravidla produkce uvedená v této hlavě a prováděcí pravidla uvedená v čl. 38 písm. a).

Článek 9

Zákaz používání GMO

1. GMO a produkty získané z GMO či získané za použití GMO se nesmí používat jako potraviny, krmivo, činidla, přípravky na ochranu rostlin, hnojiva, pomocné půdní látky, osivo, vegetativní rozmnožovací materiál, mikroorganismy a zvířata v ekologické produkci.

2. Pro účely zákazu uvedeného v odstavci 1 ohledně používání GMO nebo produktů získaných z GMO jako potraviny a krmivo se mohou hospodářské subjekty spolehnout na označení produktu nebo na jiné průvodní dokumenty připojené či poskytnuté v souladu se směrnicí 2001/18/ES, nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech⁽¹⁴⁾ či nařízením (ES) č. 1830/2003 o sledovatelnosti a označování geneticky modifikovaných organismů a sledovatelnosti potravin a krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných organismů. Hospodářské subjekty mohou předpokládat, že při produkci zakoupených potravinových a krmivových produktů, nejsou-li tyto označeny nebo není-li k nim přiložen dokument podle uvedených nařízení, nebyly použity žádné GMO nebo produkty získané z GMO, pokud neobdrží jiné informace, podle nichž označení dotčených produktů těmito nařízením nevyhovuje.

VB

3. Pro účely zákazu uvedeného v odstavci 1 ohledně produktů, jež nejsou potravinami ani krmivem, či ohledně produktů získaných za použití GMO požádají hospodářské subjekty používající tyto produkty konvenčního zemědělství zakoupené od třetích stran prodejce o potvrzení, že dodané produkty nebyly získány z GMO či získány za použití GMO.

4. Komise rozhoduje o prováděcích opatřeních pro zákaz používání GMO a produktů získaných z GMO či získaných za použití GMO postupem podle čl. 37 odst. 2.

Článek 10

Zákaz používání ionizujícího záření

Používání ionizujícího záření pro ošetření ekologických potravin či krmiv nebo surovin použitých v ekologických potravinách či krmivech je zakázáno.

KAPITOLA 2

Zemědělská produkce

Článek 11

Obecná pravidla zemědělské produkce

Celý zemědělský podnik je řízen v souladu s požadavky vztahujícími se na ekologickou produkci.

V souladu se zvláštními podmínkami, jež se stanoví postupem podle čl. 37 odst. 2, však může být zemědělský podnik rozdělen do zřetelně oddělených jednotek či prostorů akvakulturní produkce, které nejsou všechny řízeny podle pravidel ekologické produkce. Pokud jde o zvířata, jsou vyžadovány různé druhy. Pokud jde o akvakulturu, může se jednat o stejné druhy, jsou-li prostory produkce odpovídajícím způsobem odděleny. Pokud jde o rostliny, vyžadují se různé odrůdy, které lze snadno rozlišit.

Nejsou-li v souladu s druhým pododstavcem využívány k ekologické produkci všechny jednotky zemědělského podniku, udržuje hospodářský subjekt pozemky, zvířata a produkty využívané pro ekologickou produkci nebo z ní získané odděleně od ostatních pozemků, zvířat a produktů využívaných v jednotkách pro konvenční produkci nebo z ní získaných, a vede odpovídající záznamy dokazující toto oddělení.

Článek 12

Pravidla rostlinné produkce

1. Kromě obecných pravidel zemědělské produkce stanovených v článku 11 se na ekologickou rostlinnou produkci vztahují následující pravidla:

- ekologická rostlinná produkce využívá způsoby obdělávání a pěstitelské postupy, které zachovávají nebo zvyšují obsah organických látek v půdě, zvyšují stabilitu půdy a její biologickou rozmanitost a předcházejí zhuštění a erozi půdy;
- úrodnost a biologická aktivita půdy se udržuje a zvyšuje víceletým střídáním plodin, včetně luštěnin a jiných plodin využívaných jako zelené hnojivo a používáním chlévské mrvy či organických materiálů, pokud možno kompostovaných, z ekologického zemědělství;
- je povoleno používání biodynamických přípravků;
- kromě toho se hnojiva a pomocné půdní látky mohou používat jen za předpokladu, že byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 16;
- nepoužívají se minerální dusíkatá hnojiva;

VB

- veškeré používané způsoby rostlinné produkce brání přispívání ke znečištění životního prostředí nebo jej snižují na minimum;
- prevence škod způsobených škůdci, chorobami a plevele je založena především na ochraně přirozenými nepřáteli, volbě druhů a odrůd, na střídání plodin, pěstitelských postupech a termálních procesech;
- v případě zjištěného ohrožení plodiny se přípravky na ochranu rostlin mohou použít jen za předpokladu, že byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 16;
- pro produkci jiných produktů než osiva a vegetativního rozmnožovacího materiálu lze používat pouze ekologicky vypěstované osivo a rozmnožovací materiál. Za tímto účelem musí být matečná rostlina v případě osiva a rodičovská rostlina v případě vegetativního rozmnožovacího materiálu pěstována v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení po dobu minimálně jedné generace, nebo v případě trvalých plodin po dvě vegetační období;
- produkty pro účely čištění a dezinfekce se v rostlinné produkci použijí jen za předpokladu, že byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 16.

2. Sběr volně rostoucích rostlin a jejich částí, rostoucích přirozeně v přírodních oblastech, lesích a zemědělských oblastech, je pokládán za způsob ekologické produkce, pokud:

- tyto oblasti nebyly v průběhu nejméně tří let před sběrem ošetřeny jinými produkty než produkty schválenými pro použití v ekologické produkci podle článku 16;
- sběr nemá vliv na stabilitu přírodního stanoviště nebo na zachování druhů v oblasti sběru.

3. Opatření nezbytná k provedení pravidel produkce uvedených v tomto článku se přijímají postupem podle čl. 37 odst. 2.

Článek 13

Pravidla produkce pro mořské řasy

1. Sběr planých mořských řas a jejich částí, rostoucích přirozeně v mořském prostředí, je pokládán za způsob ekologické produkce, pokud:

a) oblasti produkce jsou vysoce ekologicky kvalitní ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámc pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky⁽¹⁵⁾, a až do provedení uvedené směrnice jsou kvalitativně rovnocenné vymezeným vodám podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/113/ES ze dne 12. prosince 2006 o požadované jakosti vod pro měkkýše⁽¹⁶⁾ a nejsou nevhodné ze zdravotního hlediska. Dokud nebudou v prováděcích právních předpisech zavedena podrobnější pravidla, není možné sbírat volně rostoucí jedlé mořské řasy v oblastech, které by nespĺňovaly kritéria oblastí třídy A nebo třídy B vymezených v příloze II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁽¹⁷⁾;

b) sběr nemá vliv na dlouhodobou stabilitu přírodního stanoviště nebo na zachování druhů v oblasti sběru.

VB

2. Pěstování mořských řas se provádí v pobřežních oblastech, jejichž environmentální a zdravotní charakter odpovídá přinejmenším požadavkům uvedeným v odstavci 1, a lze je tedy považovat za ekologické. Kromě toho:

a) jsou používány udržitelné postupy, a to ve všech fázích produkce, od sběru mladých mořských řas po celkovou sklizeň;

b) je zajištěno zachování rozsáhlého genofondu, přičemž by se měl pravidelně provádět sběr mladých mořských řas ve volné přírodě za účelem doplnění zásob kultur v uzavřených zařízeních;

c) hnojiva lze používat pouze v uzavřených zařízeních, a to jen za předpokladu, že byla za tímto účelem schválena pro použití v ekologické produkci podle článku 16.

3. Opatření nezbytná k provedení pravidel produkce uvedených v tomto článku se přijímají postupem podle čl. 37 odst. 2.

Článek 14

Pravidla živočišné produkce

1. Kromě obecných pravidel zemědělské produkce stanovených v článku 11 se na živočišnou produkci vztahují tato pravidla:

a) pokud jde o původ zvířat:

- ekologicky chovaná hospodářská zvířata se rodí a jsou odchována v ekologických zemědělských podnicích,
- pro účely plemenitby lze za zvláštních podmínek dovážet do zemědělského podniku zvířata, která nepocházejí z ekologického chovu. Tato zvířata a jejich produkty mohou být považovány za ekologické po dodržení období přechodu podle čl. 17 odst. 1 písm. c),
- zvířata, která se v zemědělském podniku nacházela na počátku období přechodu, a jejich produkty mohou být považovány za ekologické po dodržení období přechodu uvedeného v čl. 17 odst. 1 písm. c);

b) pokud jde o chovatelské postupy a podmínky ustájení:

- osoby chovající zvířata mají nezbytné základní znalosti a schopnosti s ohledem na zdravotní potřeby a životní podmínky zvířat,
- chovatelské postupy, včetně intenzity chovu a podmínek ustájení zaručují splnění vývojových, fyziologických a etologických potřeb zvířat,
- hospodářská zvířata mají stálý přístup na otevřená prostranství, nejlépe na pastviny, kdykoli to povětrnostní podmínky a stav půdy dovolí, nejsou-li na základě právních předpisů Společenství uložena omezení a povinnosti týkající se ochrany zdraví lidí a zvířat,
- počet hospodářských zvířat je omezen, aby se minimalizovala nadměrná pastva, udusání půdy, eroze nebo znečištění způsobené zvířaty nebo roznášením jejich hnoje,

v) ekologicky chovaná hospodářská zvířata jsou chována odděleně od ostatních hospodářských zvířat. Spásání běžných pozemků ekologicky chovanými zvířaty a spásání ekologicky udržovaných pozemků zvířaty mimo ekologický chov je však za určitých omezujících podmínek povoleno,

vi) vazné ustájení nebo izolování hospodářských zvířat je zakázáno, pokud se nejedná o jednotlivá zvířata a o omezenou dobu a pokud to není na místě se zřetelem na bezpečnost, životní podmínky zvířat nebo veterinární důvody,

vii) doba trvání přepravy hospodářských zvířat je co nejkratší,

VB

viii) jakékoli utrpení, včetně mrzačení, musí být udržováno na co nejnižší úrovni, a to během celého života zvířete, včetně samotné porážky,

ix) včelíny jsou umístěny v oblastech, které zajišťují zdroje nektaru a pylu tvořené převážně ekologicky pěstovanými plodinami nebo případně přirozenou vegetací nebo lesy či plodinami, jež nejsou ekologicky udržovány, ale jsou ošetřovány pouze metodami s nízkým dopadem na životní prostředí. Včelíny musí být dostatečně vzdáleny od zdrojů, které by mohly způsobit kontaminaci produktů včelařství nebo špatný zdravotní stav včel,

- x) úly a materiály používané ve včelařství jsou vyrobeny převážně z přírodních materiálů,
- xi) usmrčení včel v plástech je jako metoda spojená se sklizní včelařských produktů zakázáno;
- c) pokud jde o plemenitbu:
- při rozmnožování se používají přirozené metody. Je však povoleno umělé oplodnění,
 - rozmnožování nesmí být navozeno za použití hormonů nebo podobných látek, nejsou-li tyto hormony nebo látky součástí veterinárního léčebného ošetření v případě konkrétního zvířete,
 - nepoužívají se jiné druhy umělého rozmnožování, jako jsou klonování a přenos embryí,
 - vybírají se vhodná plemena. Volba vhodného plemene přispívá k předcházení jakéhokoli utrpení a k vyloučení potřeby zvířata mrzačit;
- d) pokud jde o krmivo:
- krmivo pro hospodářská zvířata se získává v první řadě ze zemědělského podniku, kde jsou zvířata držena, nebo z jiných ekologických zemědělských podniků ve stejném regionu,
 - hospodářská zvířata jsou krmena ekologickým krmivem, které splňuje požadavky na výživu zvířete v různých stadiích jeho vývoje. Část přidělu může obsahovat krmivo ze zemědělských podniků, které přecházejí na ekologické zemědělství,
 - hospodářská zvířata s výjimkou včel mají stálý přístup na pastvu nebo k objemnému krmivu,
 - jiné než ekologické krmné suroviny rostlinného původu, krmné suroviny živočišného a minerálního původu, doplňkové látky v krmivech, určité produkty používané ve výživě zvířat a činidla se používají pouze v případě, že byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 16,
 - nepoužívají se růstové stimulanty ani syntetické aminokyseliny,
 - kojená mláďata savců jsou krmena přírodním, nejlépe mateřským mlékem;
- e) pokud jde o prevenci nálezů a veterinární péči:
- prevence nálezů je založena na výběru plemena a linie, chovatelských postupech, vysoce kvalitním krmivu a tělesném pohybu, odpovídající intenzitě chovu a přiměřeném a vhodném ustájení, udržovaném v hygienických podmínkách,
 - nákaza se řeší okamžitou léčbou, aby se zabránilo utrpení zvířat; je-li to nutné, mohou se za přísných podmínek použít syntetická chemická alopatická veterinární léčiva včetně antibiotik, pokud je použití fytotherapeutických, homeopatických a jiných přípravků nevhodné. Stanoví se zejména omezení týkající se průběhu léčby a doby ošetřování,
 - použití imunologických veterinárních léčiv je povoleno,
- VB**
- povoluje se ošetření týkající se ochrany zdraví lidí a zvířat stanovené na základě právních předpisů Společenství;
- f) pokud jde o čištění a dezinfekci, použijí se produkty pro účely čištění a dezinfekce budov a zařízení pro živočišnou výrobu pouze v případě, že byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 16.

2. Opatření a podmínky nezbytné k provedení pravidel produkce uvedených v tomto článku se přijímají postupem podle čl. 37 odst. 2.

Článek 15

Pravidla produkce akvakultury

1. Kromě obecných pravidel zemědělské produkce stanovených v článku 11 se na produkci živočichů pocházejících z akvakultury vztahují tato pravidla:

- a) pokud jde o původ živočichů pocházejících z akvakultury:
- ekologická akvakultura je založena na chovu mladých jedinců pocházejících z ekologických líhní a z ekologických zemědělských podniků,
 - nejsou-li mladí jedinci z ekologické líhně nebo z ekologického zemědělského podniku dostupní, mohou být za zvláštních podmínek dovezeni do zemědělského podniku živočišné, kteří nepocházejí z ekologického chovu;
- b) pokud jde o chovatelské postupy:
- osoby chovající zvířata mají nezbytné základní znalosti a schopnosti s ohledem na zdravotní potřeby a životní podmínky zvířat,
 - chovatelské postupy, včetně krmení, konstrukční typ zařízení, intenzity chovu a kvality vody zaručují splnění vývojových, fyziologických a etologických potřeb zvířat,
 - chovatelské postupy minimalizují negativní vliv zemědělského podniku na životní prostředí, včetně úniku chovaných zvířat,
 - ekologicky chovaní jedinci jsou chováni odděleně od ostatních živočichů pocházejících z akvakultury,

- při dopravě je zajištěno zachování dobrých životních podmínek zvířat,
 - jakékoli utrpení zvířat, a to i během porážky, musí být udržováno na co nejnižší úrovni;
- c) pokud jde o plemenitbu:
- nepoužívá se umělé zavádění většího počtu chromozomů, umělá hybridizace, klonování a produkce jednopohlavních linií, s výjimkou ručního třídění,
 - vybírají se vhodné linie,
 - stanoví se podmínky správy líhní, plemenitby a produkce mladých jedinců podle jednotlivých druhů;
- d) pokud jde o krmivo pro ryby a koryšče:
- zvířata jsou krmena krmivem, které splňuje požadavky na výživu zvířete v různých stadiích jeho vývoje,
 - rostlinné složky krmiva pocházejí z ekologické produkce a složky krmiva získané z vodních živočichů pocházejí z udržitelného využívání rybolovných zdrojů,
- VB**
- jiné než ekologické krmné suroviny rostlinného původu, krmné suroviny živočišného a minerálního původu, doplňkové látky v krmivech, určité produkty používané ve výživě zvířat a činidla se používají pouze v případě, že byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 16,
 - nepoužívají se růstové stimulanty ani syntetické aminokyseliny;
- e) pokud jde o mlže a jiné druhy, které nejsou krmeny člověkem a které se živí přírodním planktonem:
- tito živočišové, kteří potravu získávají filtrací vody, uspokojují své nutriční potřeby z přírodních zdrojů, s výjimkou živočichů v raném stádiu života, chovaných v líhních a v sádkách,
 - jsou chováni ve vodách, které splňují oblastní kritéria oblasti třídy A a třídy B vymezených v příloze II nařízení (ES) č. 854/2004,
 - oblasti produkce jsou vysoce ekologicky kvalitní ve smyslu směrnice 2000/60/ES a až do provedení uvedené směrnice jsou kvalitativně rovnocenné vymezeným vodám podle směrnice 2006/113/ES;
- f) pokud jde o prevenci nálezů a veterinární péči:
- prevence nálezů je založena na udržování optimálních podmínek pro zvířata prostřednictvím vhodného umístění, optimální struktury zemědělských podniků, použití osvědčených chovatelských postupů a postupů řízení, včetně pravidelného čištění a dezinfekce prostor; vysoce kvalitním krmivem, odpovídající hustotě osazení a výběru plemena a linie,
 - nákaza se řeší okamžitou léčbou, aby se zabránilo utrpení zvířat; je-li to nutné, mohou se za přísných podmínek použít syntetická chemická alopatická veterinární léčiva včetně antibiotik, pokud je použití fytotherapeutických, homeopatických a jiných přípravků nevhodné. Stanoví se zejména omezení týkající se průběhu léčby a doby ošetřování,
 - použití imunologických veterinárních léčiv je povoleno,
 - povoluje se ošetření týkající se ochrany zdraví lidí a zvířat stanovené na základě právních předpisů Společenství;
- g) pokud jde o čištění a dezinfekci, použijí se produkty pro účely čištění a dezinfekce rybníků, klecí, budov a zařízení pouze v případě, že byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 16.

2. Opatření a podmínky nezbytné k provedení pravidel produkce uvedených v tomto článku se přijímají postupem podle čl. 37 odst. 2.

Článek 16

Produkty a látky používané v zemědělství a kritéria pro jejich schválení

1. Komise postupem podle čl. 37 odst. 2 schválí pro použití v ekologické produkci a zařadí na omezený seznam produkty a látky, jež mohou být v ekologickém zemědělství použity pro tyto účely:

- jako přípravky na ochranu rostlin;
 - jako hnojiva a pomocné půdní látky;
 - jako jiné než ekologické krmné suroviny rostlinného původu, krmné suroviny živočišného a minerálního původu a určité látky používané ve výživě zvířat;
 - jako doplňkové látky v krmivech a činidla;
 - jako produkty pro účely čištění a dezinfekce rybníků, klecí, budov a zařízení pro živočišnou výrobu;
- VB**
- jako produkty pro účely čištění a dezinfekce budov a zařízení používaných pro rostlinnou výrobu včetně skladových prostor v zemědělském podniku.

Produkty a látky uvedené na omezeném seznamu mohou být použity pouze v případech, kdy je v dotyčném členském státě odpovídající použití obecně v ze-

mědělství schváleno na základě příslušných právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních předpisů, které jsou s právními předpisy Společenství v souladu.

2. Schválení produktů a látek uvedených v odstavci 1 podléhá cílům a zásadám stanoveným v hlavě II a následujícím obecným a zvláštním kritériím, jež se hodnotí jako celek:

a) jejich použití je nezbytné pro trvalou produkci a nezbytné pro její zamýšlené využití;

b) všechny produkty a látky jsou rostlinného, živočišného, mikrobiálního nebo minerálního původu, s výjimkou případů, kdy produkty či látky z těchto zdrojů nejsou v dostatečném množství či dostatečné jakosti dostupné nebo kdy nejsou dostupné alternativy;

c) v případě produktů uvedených v odst. 1 písm. a) platí tyto zásady:

i) jejich použití je nezbytné pro kontrolu škodlivých organismů či konkrétní nákazy, pro něž nejsou k dispozici jiné biologické, fyzické či pěstitelské alternativy nebo pěstitelské postupy ani jiné účinné postupy řízení,

ii) nejsou-li produkty rostlinného, živočišného, mikrobiálního nebo minerálního původu a nejsou-li shodné se svojí přírodní formou, mohou být povoleny pouze v případě, že podmínky jejich použití vylučují jakýkoli přímý kontakt s jedlými částmi plodiny;

d) v případě produktů uvedených v odst. 1 písm. b) je jejich použití nezbytné pro zajištění a zachování úrodnosti půdy, pro splnění konkrétních nutričních požadavků plodin, nebo za účelem specifické úpravy půdy;

e) v případě produktů uvedených v odst. 1 písm. c) a d) platí tyto zásady:

i) jsou nezbytné pro zachování zdraví zvířat a jejich dobrých životních podmínek a životnosti a přispívají ke vhodné životosprávě splňující fyziologické a etologické potřeby dotyčného druhu nebo takové krmivo není možné vyprodukovat nebo skladovat, aniž by se přistoupilo k použití dotyčných látek,

ii) krmiva minerálního původu, stopové prvky, vitamíny či provitamíny jsou přírodního původu. V případě, že tyto látky nejsou dostupné, lze v ekologické produkci použít chemicky přesně definované analogické látky.

3.

a) Komise může postupem podle čl. 37 odst. 2 stanovit podmínky a omezení pro zemědělské produkty, u nichž mohou být produkty a látky uvedené v odstavci 1 použity, způsob použití, dávkování, lhůty pro použití a kontakt se zemědělskými produkty, a v případě nutnosti rozhodnout o stažení těchto produktů a látek.

b) Domnívá-li se členský stát, že na seznam uvedený v odstavci 1 by měl být zařazen určitý produkt nebo látka, či že by z něj naopak měly být vyřazeny, nebo že by měly být změněny podmínky použití uvedené v písmenu a), zajistí tento členský stát, aby Komisi a členskými státy byl úředně zaslán dokument s uvedením důvodů pro toto zařazení, vyřazení či pro tuto změnu.

Žádosti o změnu nebo vyřazení, jakož i rozhodnutí o těchto žádostech, se zveřejní.

VB

c) Produkty a látky používané před přijetím tohoto nařízení pro účely shodující se s účely stanovenými v odstavci 1 tohoto článku mohou být používány i po jeho přijetí. Komise může tyto produkty či látky kdykoliv vyřadit v souladu s čl. 37 odst. 2.

4. Členské státy mohou na svém území upravit použití produktů a látek v ekologickém zemědělství pro účely odlišné od účelů zmiňovaných v odstavci 1, podléhá-li jejich použití cílům a zásadám uvedeným v hlavě II a obecným i zvláštním kritériím uvedeným v odstavci 2 a je-li to v souladu s právem Společenství. Dotyčný členský stát o takových vnitrostátních pravidlech uvědomí Komisi a ostatní členské státy.

5. V ekologickém zemědělství je povoleno použití produktů a látek, na něž se odstavce 1 a 4 nevztahují, splňují-li cíle a zásady uvedené v hlavě II a obecná kritéria uvedená v tomto článku.

Článek 17

Přechod

1. Na hospodářství, které zahájí ekologickou produkci, se vztahují tato pravidla:

a) období přechodu začíná nejdříve v okamžiku, kdy hospodářský subjekt oznámí svoji činnost příslušným orgánům a podřídí svůj podnik kontrolnímu systému podle čl. 28 odst. 1;

b) během období přechodu platí všechna pravidla stanovená tímto nařízením;

c) pro jednotlivé druhy rostlinné nebo živočišné produkce se stanoví konkrétní období přechodu;

d) v zemědělském podniku nebo jeho jednotce, které se zčásti zabývají ekologickou produkcí a zčásti jsou v přechodu na ekologickou produkci, udržuje hospodářský subjekt ekologicky produkované produkty a produkty z období

přechodu odděleně a zvířata odděleně nebo tak, aby jejich oddělení bylo snadno proveditelné, a vede příslušné záznamy dokládající toto rozdělení;

e) za účelem stanovení období přechodu uvedeného výše lze vzít v úvahu období, jež bezprostředně předchází začátku období přechodu, jsou-li splněny jisté podmínky;

f) zvířata ani produkty živočišného původu získané v období přechodu uvedeném v písmenu c) nesmí být uváděny na trh označené výrazy uvedenými v člincích 23 a 24 a rovněž nesmí být takové výrazy použity při jejich propagaci.

2. Opatření a podmínky nezbytné pro provádění pravidel uvedených v tomto článku, a zejména období uvedená v odst. 1 písm. c) až f) se stanoví postupem podle čl. 37 odst. 2.

KAPITOLA 3

Produkce zpracovaného krmiva

Článek 18

Obecná pravidla produkce zpracovaných krmiv

1. Produkce zpracovaných ekologických krmiv je časově nebo prostorově oddělena od produkce jiných než zpracovaných ekologických krmiv.

2. Ekologické krmné suroviny nebo krmné suroviny z produkce v období přechodu nesmí tvořit součást ekologického krmiva společně se stejnými krmnými surovinami získanými jinými metodami.

VB

3. Žádné krmné suroviny používané nebo zpracovávané v rámci ekologické produkce nesmí být zpracovány za pomoci chemických syntetických rozpouštědel.

4. Nepoužívají se látky a postupy, které obnovují vlastnosti ztracené během zpracování a skladování ekologického krmiva, které napravují výsledky nedbalosti při zpracování těchto produktů nebo které mohou být jinak zavádějící co se týče pravé povahy těchto produktů.

5. Opatření a podmínky nezbytné k provedení pravidel produkce uvedených v tomto článku se přijímají postupem podle čl. 37 odst. 2.

KAPITOLA 4

Produkce zpracovaných potravin

Článek 19

Obecná pravidla produkce zpracovaných potravin

1. Příprava zpracovaných ekologických potravin je časově nebo prostorově oddělena od jiných než ekologických potravin.

2. Na složení zpracovaných ekologických potravin se vztahují tyto podmínky:

a) produkt je vyroben zejména ze složek zemědělského původu; pro účely stanovení, zda je produkt vyráběn zejména ze složek zemědělského původu, se nebere v úvahu přidaná voda a jedlá sůl;

b) lze použít pouze potravinářské přídatné látky, činidla, látky určené k aromatizaci, vodu, sůl, látky pro přípravu mikroorganismů a enzymů, minerály, stopové prvky, vitamíny, aminokyseliny a další mikroživiny v potravinách pro zvláštní nutriční použití a pouze pokud byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 21;

c) jiné než ekologické zemědělské složky se mohou použít jen tehdy, pokud byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 21 nebo přechodně schváleny členským státem;

d) ekologická složka nesmí být přítomna společně se shodnou složkou jiného než ekologického původu nebo složkou z období přechodu;

e) potraviny získané z plodin v období přechodu obsahují pouze jednu složku plodiny zemědělského původu.

3. Nepoužívají látky a postupy, které obnovují vlastnosti ztracené během zpracování a skladování ekologických potravin, které napravují výsledky nedbalosti při zpracování těchto produktů nebo které mohou být jinak zavádějící co se týče pravé povahy těchto produktů.

Opatření nezbytná pro provádění pravidel produkce uvedených v tomto článku, a zejména pokud jde o zpracovatelské postupy a podmínky přechodného schválení ze strany členského státu podle odst. 2 písm. c), se přijímají postupem podle čl. 37 odst. 2.

Článek 20

Obecná pravidla výroby ekologických kvasinek

1. Pro výrobu ekologických kvasinek se použijí pouze ekologicky získané substráty. Jiné produkty a látky mohou být použity, pokud byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 21.

2. Ekologické kvasinky nesmí být v ekologických potravinách nebo krmivu přítomny společně s kvasinkami jiného než ekologického původu.

VB

3. Prováděcí pravidla produkce lze přijmout postupem podle čl. 37 odst. 2.

Článek 21

Kritéria použití některých produktů a látek při zpracování

1. Schválení produktů a látek pro použití v ekologické produkci a jejich zařazení na omezený seznam produktů a látek uvedených v čl. 19 odst. 2 písm. b) a c) podléhá cílům a zásadám stanoveným v hlavě II a následujícím kritériím, jež se hodnotí jako celek:

- i) nejsou dostupné vhodné alternativy schválené podle této kapitoly,
- ii) bez jejich použití není možné potraviny produkovat či skladovat či splnit dané stravovací požadavky stanovené na základě právních předpisů Společenství.

Produkty a látky uvedené v čl. 19 odst. 2 písm. b) se navíc nacházejí v přírodě a mohou projít pouze mechanickými, fyzickými, biologickými, enzymatickými či mikrobiálními procesy, s výjimkou případů, kdy takové produkty či látky z daných zdrojů nejsou v dostatečném množství či dostatečné jakosti dostupné na trhu.

2. Komise postupem podle čl. 37 odst. 2 rozhoduje o schválení produktů a látek a jejich zařazení na omezený seznam podle odstavce 1 tohoto článku a stanoví konkrétní podmínky a omezení pro jejich použití a v případě potřeby rozhoduje o vyřazení produktů.

Domnívá-li se členský stát, že na seznam uvedený v odstavci 1 by měl být zařazen určitý produkt nebo látka, či že by z něj naopak měly být vyřazeny, nebo že by měly být změněny podrobnosti ohledně použití uvedené v tomto odstavci, zajistí tento členský stát, aby Komisi a členským státům byl úředně zaslán dokument s uvedením důvodů pro toto zařazení, vyřazení či pro tuto změnu.

Žádosti o změnu nebo vyřazení, jakož i rozhodnutí o těchto žádostech, se zveřejní.

Produkty a látky používané před přijetím tohoto nařízení a spadající pod čl. 19 odst. 2 písm. b) a c) lze používat i po jeho přijetí. Komise může nicméně tyto produkty nebo látky vyřadit podle čl. 37 odst. 2.

KAPITOLA 5

Pružnost

Článek 22

Výjimečná pravidla produkce

1. Komise může postupem podle čl. 37 odst. 2 a v souladu s podmínkami uvedenými v odstavci 2 tohoto článku a na základě cílů a zásad uvedených v hlavě II povolit udělování výjimek z pravidel produkce uvedených v kapitolách I až 4.

2. Výjimky uvedené v odstavci 1 se omezují na minimum, jsou případně časově omezené a lze je poskytnout pouze v těchto případech:

a) jsou-li nezbytné k zajištění toho, aby mohla být zahájena nebo zachována ekologická produkce v zemědělských podnicích, které se potýkají s podnebnými, zeměpisnými nebo strukturálními omezeními;

b) jsou-li nezbytné v zájmu zajištění přístupu ke krmivu, osivu, vegetativnímu rozmnožovacímu materiálu, živým zvířatům a jiným zdrojům hospodářství, pokud tyto zdroje nejsou na trhu dostupné v ekologické podobě;

VB

c) jsou-li nezbytné v zájmu zajištění přístupu ke složkám zemědělského původu, pokud tyto složky nejsou na trhu dostupné v ekologické podobě;

d) jsou-li nezbytné k řešení zvláštních problémů spojených s řízením ekologické živočišné produkce;

e) jsou-li nezbytné s ohledem na použití konkrétních produktů a látek ve zpracování uvedených v čl. 19 odst. 2 písm. b), aby bylo možno zajistit produkci potravin s dlouhodobou tradicí v podobě ekologických produktů;

f) jsou-li nezbytná dočasná opatření k tomu, aby ekologická produkce mohla pokračovat nebo znovu začít v případě katastrofických událostí;

g) je-li nezbytné použít potravinářské přídatné látky a jiné látky uvedené v čl. 19 odst. 2 písm. b) nebo doplňkové látky v krmivech a jiné látky uvedené v čl. 16 odst. 1 písm. d), přičemž takové látky nejsou na trhu dostupné jiné než získané za použití GMO;

h) je-li na základě práva Společenství nebo členských států nezbytné použít potravinářské přídatné látky nebo jiné látky uvedené v čl. 19 odst. 2 písm. b) nebo doplňkové látky v krmivech uvedené v čl. 16 odst. 1 písm. d).

3. Komise může postupem podle čl. 37 odst. 2 stanovit zvláštní podmínky týkající se použití výjimek stanovených v odstavci 1.

HLAVA IV

OZNAČOVÁNÍ

Článek 23

Používání výrazů odkazujících na ekologickou produkci

1. Pro účely tohoto nařízení se má za to, že produkt označen výrazy odkazujícími na ekologickou produkci, pokud se v jeho označení, propagačním materiálu nebo obchodních dokumentech on sám, jeho složky nebo krmné suroviny popisují výrazy, které naznačují kupujícímu, že produkt, jeho složky nebo krmné suroviny byly získány v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení. Zejména výrazy uvedené na seznamu v příloze a jejich odvozeniny nebo zdrobněliny jako „bio“ a „eko“ mohou být samostatně nebo v kombinaci používány kdekoli ve Společenství a v kterémkoli jazyce Společenství při označování a propagaci produktu, který splňuje požadavky tohoto nařízení nebo požadavky z něj plynoucí. Při označování a propagaci živých nebo nezpracovaných zemědělských produktů se mohou používat výrazy odkazující na ekologickou produkci, pouze pokud byly navíc všechny složky daného produktu rovněž získány v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

2. Výrazy uvedené v odstavci 1 se nesmí používat nikde ve Společenství a v žádném jazyce Společenství při označování, propagaci či v obchodních dokladech produktu, který nespĺňuje požadavky tohoto nařízení, s výjimkou případů, kdy se nevztahují na zemědělské produkty určené ke spotřebě jako potraviny nebo krmivo nebo kdy zjevně nesouvisí s ekologickou produkcí.

Kromě toho se při označování a propagaci nesmí použít žádné výrazy, včetně výrazů použitých v ochranných známkách, ani postupy, které by mohly uvést spotřebitele nebo uživatele v omyl tím, že by naznačovaly, že produkt nebo jeho složky splňují požadavky tohoto nařízení.

VB

3. Výrazy uvedené v odstavci 1 se nesmí použít pro produkt, o kterém musí být podle předpisů Společenství při označování nebo propagaci uváděno, že obsahuje GMO, že jeho složkami jsou GMO nebo že je získán z GMO.

4. Pokud jde o zpracované potraviny, mohou být výrazy uvedené v odstavci 1 použity

a) v obchodním označení, za podmínky, že:

- i) zpracovaná potravina splňuje ustanovení článku 19,
- ii) alespoň 95 % hmotnostních jeho složek zemědělského původu je ekologických;

b) pouze v seznamu složek, a to za podmínky, že je potravina v souladu čl. 19 odst. 1, čl. 19 odst. 2 písm. a), čl. 19 odst. 2 písm. b) a čl. 19 odst. 2 písm. d);

c) v seznamu složek a ve stejném zorném poli jako obchodní označení, za podmínky, že:

- i) hlavní složkou je produkt lovu nebo rybolovu,
- ii) obsahuje jiné složky zemědělského původu, které jsou všechny ekologické,
- iii) potravina je v souladu čl. 19 odst. 1, čl. 19 odst. 2 písm. a), čl. 19 odst. 2 písm. b) a čl. 19 odst. 2 písm. d).

V seznamu složek je uvedeno, které složky jsou ekologické.

V případě, kdy se použijí písmena b) a c) tohoto odstavce, se mohou odkazy na ekologický způsob produkce objevit pouze ve spojení s ekologickými složkami a seznam složek obsahuje informaci o celkovém procentuálním podílu ekologických složek v celkovém množství složek zemědělského původu.

Výrazy a informace o procentuálním podílu podle předchozího pododstavce jsou vyznačeny ve stejné barvě, ve stejné velikosti a stejným druhem písma jako ostatní označení v seznamu složek.

5. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění souladu s tímto článkem.

6. Komise může postupem podle čl. 37 odst. 2 upravit seznam výrazů uvedených v příloze.

Článek 24

Povinné údaje

I. Použijí-li se výrazy uvedené v čl. 23 odst. 1:

a) na označení je uveden rovněž číselný kód uvedený v čl. 27 odst. 10 kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu, jemuž podléhá hospodářský subjekt, který provedl poslední fázi produkce nebo přípravy;

b) pokud jde o balené potraviny, je na obalu uvedeno rovněž logo Společenství uvedené v čl. 25 odst. 1;

c) je-li použito logo Společenství, je se ve stejném zorném poli jako toto logo označeno rovněž místo, kde byly vyprodukovány zemědělské suroviny, z nichž se produkt skládá, a to podle situace v následující podobě:

– „zemědělská produkce EU“, byla-li zemědělská surovina vyprodukována v EU,

– „zemědělská produkce mimo EU“, byla-li zemědělská surovina vyprodukována ve třetích zemích,

– „zemědělská produkce EU / mimo EU“, byla-li část zemědělských surovin vyprodukována ve Společenství a část ve třetí zemi.

VB

Uvedený výraz „EU“ nebo „mimo EU“ lze nahradit či doplnit názvem země v případě, že v této zemi byly vyprodukovány všechny zemědělské suroviny, z nichž se produkt skládá.

Pro účely uvádění výrazu „EU“ a „mimo EU“ lze pominout složky malé hmotnosti za předpokladu, že celkové množství vynechaných složek nepřekročí 2 % celkové hmotnosti surovin zemědělského původu.

Uvedený výraz „EU“ a „mimo EU“ nesmí být uveden za použití výraznější barvy, velikosti a stylu písma než obchodní označení produktu.

U produktů dovezených z třetích zemí je použití loga Společenství podle čl. 25 odst. 1 a uvedení údaje o původu podle prvního pododstavce dobrovolné. Je-li se však logo Společenství podle čl. 25 odst. 1 na označení uvedeno, musí být na označení uveden rovněž údaj o původu podle prvního pododstavce.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 se vyznačí na nápadném místě tak, aby byly dobře viditelné, jasně čitelné a nedaly se odstranit.

3. Komise postupem podle čl. 37 odst. 2 stanoví zvláštní kritéria týkající se způsobu obchodní úpravy, složení a velikosti označení uvedených v odst. 1 písm. a) a c).

Článek 25

Loga ekologické produkce

1. Logo Společenství označující ekologickou produkci smí být použito v označování, obchodní úpravě a propagaci produktů, jež splňují požadavky stanovené tímto nařízením.

Logo Společenství se nepoužije v případě produktů a potravin z období přechodu uvedených v čl. 23 odst. 4 písm. b) a c).

2. Vnitrostátní a soukromá loga smí být použita v označování, obchodní úpravě a propagaci produktů, jež splňují požadavky stanovené tímto nařízením.

3. Komise postupem podle čl. 37 odst. 2 stanoví zvláštní kritéria týkající se obchodní úpravy, složení, velikosti a vzhledu loga Společenství.

Článek 26

Zvláštní požadavky na označování

Komise postupem podle čl. 37 odst. 2 stanoví zvláštní požadavky na označování a složení, které se vztahují na:

a) ekologické krmivo;

b) produkty rostlinného původu z období přechodu;

c) vegetativní rozmnožovací materiál a osiva pro pěstitelské účely.

HLAVA V

KONTROLY

Článek 27

Kontrolní systém

1. Členské státy stanoví kontrolní systém a určí jeden či více příslušných orgánů odpovědných za kontroly, pokud jde o povinnosti stanovené tímto nařízením, v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004.

VB

2. Kromě podmínek stanovených nařízením (ES) č. 882/2004 zahrnuje kontrolní systém uvedený v tomto nařízení alespoň provádění preventivních a kontrolních opatření, jež přijme Komise postupem podle čl. 37 odst. 2.

3. V souvislosti s tímto nařízením se povaha a četnost kontrol stanoví na základě posouzení rizika výskytu nesrovnalostí a porušení, pokud jde o soulad s požadavky stanovené tímto nařízením. V každém případě musí být u všech hospodářských subjektů s výjimkou velkoobchodníků, kteří nakládají s balenými produkty, a hospodářských subjektů, které produkty prodávají přímo konečnému spotřebiteli nebo uživateli podle čl. 28 odst. 2, ověřen soulad alespoň jednou za rok.

4. Příslušný orgán může

a) svěřit své kontrolní pravomoci jednomu nebo více dalším kontrolním orgánům. Kontrolní orgány poskytnou odpovídající záruky objektivnosti a nezávislosti, přičemž mají k dispozici kvalifikovaný personál a zdroje nezbytné k výkonu svých funkcí;

b) pověřit kontrolními úkoly jeden nebo více kontrolních subjektů. V tomto případě členské státy určí orgány, které takové subjekty schvalují a vykonávají nad nimi dozor.

5. Příslušný orgán může kontrolními úkoly pověřit určitý kontrolní subjekt, pouze jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 5 odst. 2 nařízení ES č. 882/2004, a zejména pokud:

a) existuje přesný popis úkolů, které může kontrolní subjekt provádět, i podmínky, za kterých je může provádět;

b) existuje důkaz, že kontrolní subjekt:

i) má odbornou způsobilost, vybavení a infrastrukturu potřebné k výkonu úkolů, jež mu byly svěřeny,

ii) má dostatečný počet vhodných, kvalifikovaných a zkušených pracovníků a

iii) je nezávislý a bez jakéhokoliv střetu zájmů, co se týče provádění úkolů jemu svěřených;

c) kontrolní subjekt je schválen podle evropské normy EN 4501 I nebo ISO 65 (Všeobecné požadavky na orgány provozující systémy certifikace výrobců) v posledním znění oznámeném zveřejněním v řadě C Úředního věstníku Evropské unie a je schválen příslušnými orgány;

d) kontrolní subjekt pravidelně, a kdykoli si to příslušný orgán vyžádá, sděluje tomuto orgánu výsledky provedených kontrol. V případě, že výsledky kontrol vykazují nesoulad nebo poukazují na pravděpodobnost nesouladu, kontrolní subjekt neprodleně informuje příslušný orgán;

e) pověřující příslušný orgán a kontrolní subjekt účinně spolupracují.

6. Kromě ustanovení odstavce 5 zohlední příslušný orgán při schvalování kontrolního subjektu tato kritéria:

a) standardní postup kontroly, jenž má být uplatněn a jenž obsahuje detailní popis kontrolních a předběžných opatření prováděných subjektem ve vztahu k hospodářským subjektům podléhajícím jeho kontrole;

b) opatření, jež kontrolní subjekt zamýšlí uplatnit, budou-li zjištěny nesrovnalosti nebo porušení.

7. Příslušné orgány nesmí kontrolní subjekty pověřit těmito úkoly:

a) dohled nad jinými kontrolními subjekty a jejich audit;

b) pravomoc udělovat výjimky podle článku 22, pokud to není v souladu se zvláštními podmínkami stanovenými Komisí podle čl. 22 odst. 3.

VB

8. V souladu s čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 882/2004 příslušné orgány pověřující kontrolní subjekty prováděním kontrolních úkolů organizují dle potřeby auditu nebo inspekce u kontrolních subjektů. Ukáže-li výsledek auditu nebo inspekce, že dané subjekty náležitě neprovádějí úkoly jim svěřené, může pověřující příslušný orgán toto pověření zrušit. Nepřijme-li kontrolní subjekt vhodná a včasná nápravná opatření, zruší se jeho pověření bezodkladně.

9. Kromě ustanovení odstavce 8 příslušný orgán

- a) zajistí, aby kontroly prováděné kontrolním subjektem byly objektivní a nezávislé;
- b) ověří účinnost jeho kontrol;
- c) vezme na vědomí jakékoli zjištěné nesrovnalosti nebo porušení a použít nápravná opatření;
- d) zruší schválení subjektu, který neplní požadavky stanovené v písmenu a) a b) nebo který již nesplňuje kritéria uvedená v odstavci 5 a 6 nebo nesplňuje požadavky stanovené v odstavcích 11, 12 a 14.

10. Členské státy přidělí každému kontrolnímu orgánu nebo kontrolnímu subjektu, jenž vykonává kontrolní úkoly podle odstavce 4, číselný kód.

11. Kontrolní orgány a kontrolní subjekty umožní příslušným orgánům přístup do svých kanceláří a zařízení a poskytnou jim veškeré informace a pomoc, jež příslušné orgány považují za nezbytné pro splnění svých povinností podle tohoto článku.

12. Kontrolní orgány a kontrolní subjekty zajistí, aby ve vztahu k hospodářským subjektům podléhajícím jejich kontrole byla přinejmenším uplatňována preventivní a kontrolní opatření uvedená v odstavci 2.

13. Členské státy zajistí, aby zavedený kontrolní systém umožňoval v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. 178/2002 vysledovat každý produkt ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce, zejména s cílem poskytnout spotřebitelům záruku, že ekologické produkty byly vyprodukovány v souladu s požadavky tohoto nařízení.

14. Kontrolní orgány a kontrolní subjekty předají do 31. ledna každého roku příslušným orgánům seznam hospodářských subjektů, které byly předmětem jejich kontrol do 31. prosince předchozího roku. Do 31. března každého roku se poskytne souhrnná zpráva o kontrolních činnostech provedených v předchozím roce.

Článek 28

Do držování kontrolního systému

1. Každý hospodářský subjekt, který produkuje, připravuje, skladuje nebo dováží ze třetí země produkty ve smyslu čl. 1 odst. 2 nebo který takové produkty uvádí na trh, před uvedením jakýchkoli produktů na trh jako ekologických produktů nebo produktů z období přechodu:

- a) oznámí svou činnost příslušným orgánům členského státu, v němž je činnost provozována;
- b) podřídí svůj podnik kontrolnímu systému uvedenému v článku 27. První pododstavec se použije rovněž pro vývozce, kteří vyvážejí produkty produkované v souladu s pravidly produkce stanovenými tímto nařízením. Zadává-li hospodářský subjekt jakoukoli svoji provozovanou činnost třetí straně, podléhá takovýto hospodářský subjekt i přesto požadavkům podle písmen a) a b) a subdodavatelské činnosti jsou podřízeny kontrolnímu systému.

VB

2. Členské státy mohou vyloučit z použití tohoto článku hospodářské subjekty, které prodávají produkty přímo konečnému spotřebiteli nebo uživateli, pokud je neprodukují, nepřipravují ani neskladují jinak než ve spojení s místem prodeje nebo nedovážejí tyto produkty z třetí země a ani tyto činnosti nezadávají třetí straně.

3. Členské státy určí orgán nebo schválí subjekt odpovědný za přijímání těchto oznámení.

4. Členské státy zajistí, aby každý hospodářský subjekt, který dodržuje pravidla tohoto nařízení a zaplatí přiměřený poplatek jako svůj příspěvek na výdaje na kontrolu, měl nárok být do kontrolního systému zahrnut.

5. Kontrolní orgány a kontrolní subjekty vedou aktualizovaný seznam obsahující názvy a adresy hospodářských subjektů podléhajících jejich kontrole. Tento seznam se zpřístupní zúčastněným stranám.

6. Komise postupem podle čl. 37 odst. 2 přijme prováděcí pravidla s cílem poskytnout podrobné údaje týkající se oznámení a podřízení uvedených v odstavci 1 tohoto článku, zejména pokud jde o informace uváděné v oznámení podle odst. 1 písm. a) tohoto článku.

Článek 29

Osvědčení

1. Kontrolní orgány a kontrolní subjekty uvedené v čl. 27 odst. 4 vystaví osvědčení každému hospodářskému subjektu, který podléhá jejich kontrole a který ve své oblasti činnosti splňuje požadavky tohoto nařízení. Osvědčení přinejmenším umožní identifikaci hospodářského subjektu a druhu či rozsahu produktů, jakož i doby platnosti.

2. Hospodářský subjekt ověří osvědčení svých dodavatelů.

3. Formát osvědčení uvedeného v odstavci 1 se vypracuje postupem podle čl. 37 odst. 2, a to s přihlédnutím k výhodám elektronické certifikace.

Článek 30

Opatření pro případ porušení a nesrovnalostí

1. Je-li zjištěna nesrovnalost ohledně souladu s požadavky tohoto nařízení, kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt zajistí, aby označení a propagace celé dávky nebo produkční série danou nesrovnalostí dotčené neobsahovalo žádný odkaz na ekologický způsob produkce, pokud je to úměrné důležitosti požadavku, jenž nebyl splněn, a povaze a zvláštním okolnostem daných nesrovnalostí. Při zjištění vážného porušení předpisů nebo porušení s dlouhodobým dopadem zakáže kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt dotčenému hospodářskému subjektu uvádět na trh produkty, jejichž označení nebo propagace odkazuje na ekologický způsob produkce, a to po dobu, na niž se dohodne s příslušným orgánem členského státu.

2. Informace o případech nesrovnalostí nebo porušení, které se týkají ekologického statusu produktu, se neprodleně sdělí dotčeným kontrolním subjektům, kontrolním orgánům, příslušným orgánům a členským státům a případně Komisi. Úroveň sdělení závisí na závažnosti a rozsahu zjištěné nesrovnalosti nebo porušení.

Komise může postupem podle čl. 37 odst. 2 blíže stanovit podrobnosti týkající se formy a způsobu těchto sdělení.

VB

Článek 31

Výměna informací

Na žádost, jež je řádně odůvodněna nutností zaručit, že produkt byl získán v souladu s tímto nařízením, si příslušné orgány, kontrolní orgány a kontrolní subjekty vyměňují s jinými příslušnými orgány, kontrolními orgány a kontrolními subjekty podstatné informace o výsledcích svých kontrol. Tyto informace si mohou vyměňovat rovněž z vlastního podnětu.

HLAVA VI

OBCHOD STŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 32

Dovoz vyhovujících produktů

1. Produkt dovezený ze třetí země může být uveden na trh Společenství jako ekologický, pokud:

- a) produkt splňuje ustanovení hlavy II, III a IV a prováděcí pravidla vztahující se na jeho produkci přijatá podle tohoto nařízení;
- b) všechny hospodářské subjekty včetně vývozců podléhají kontrole za strany kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu uznaného podle odstavce 2;
- c) dotčené hospodářské subjekty jsou kdykoli schopny poskytnout dovozcům či vnitrostátním orgánům osvědčení podle článku 29, umožňující určit hospodářský subjekt, který provedl poslední operaci, a ověřit soulad tohoto hospodářského subjektu s písmeny a) a b), a jež bylo vydáno kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem podle písmene b).

2. Komise uzná postupem podle čl. 37 odst. 2 kontrolní orgány a kontrolní subjekty uvedené v odst. 1 písm. b) tohoto článku, včetně kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uvedených v článku 27, jež jsou způsobilé k provádění kontrol a k vystavování osvědčení podle čl. 1 odst. c) tohoto článku v třetích zemích a sestaví seznam těchto kontrolních orgánů a kontrolních subjektů.

Kontrolní subjekty se schvalují podle evropské normy EN 45011 nebo pokynu ISO 65 (Všeobecné požadavky na orgány provozující systémy certifikace výrobu) v posledním znění oznámeném zveřejněním v řadě C Úředního věstníku Evropské unie. Kontrolní subjekty procházejí pravidelným hodnocením na místě, podléhají dohledu a víceletému přehodnocování svých činností ze strany akreditačního subjektu.

Při posuzování žádostí o uznání požádá Komise kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt o poskytnutí všech nezbytných informací. Komise může rovněž pověřit odborníky úkolem prověřit na místě pravidla produkce a kontrolní činnosti vykonávané dotyčným kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem ve třetí zemi. Uznané kontrolní subjekty nebo kontrolní orgány předloží hodnotící zprávy vydané akreditačním subjektem nebo případně příslušným orgánem ohledně pravidelného hodnocení na místě, dohledu a víceletého přehodnocování svých činností.

Na základě těchto hodnotících zpráv Komise, které jsou nápomocny členské státy, zajistí odpovídající dohled nad uznanými kontrolními orgány a kontrolními subjekty prostřednictvím pravidelného přezkumu jejich uznání. Povaha dohledu se stanoví na základě posouzení rizika výskytu nesrovnalostí nebo porušení ustanovení tohoto nařízení.

VB

Článek 33

Dovoz produktů poskytujících rovnocenné záruky

1. Produkt dovezený ze třetí země může být rovněž uveden na trh Společenství jako ekologický, pokud:

- produkt byl získán v souladu s pravidly produkce, jež jsou rovnocenné pravidlům uvedeným v hlavách III a IV;
- hospodářské subjekty podléhají kontrolním opatřením s účinností rovnocennou opatřením uvedeným v hlavě V a tato opatření jsou používána nepřetržitě a účinně;
- hospodářské subjekty podrobily své činnosti ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce ve třetí zemi kontrolnímu systému uznanému podle odstavce 2 nebo kontrolnímu orgánu či kontrolnímu subjektu uznanému podle odstavce 3;
- na produkt se vztahuje potvrzení o kontrole vydané příslušnými orgány, kontrolními orgány nebo kontrolními subjekty třetí země, uznanými podle odstavce 2, nebo kontrolním subjektem nebo kontrolním orgánem uznaným podle odstavce 3, které potvrzuje, že produkt splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci.

Originál potvrzení uvedeného v tomto odstavci doprovází zboží do zařízení prvního příjemce; dovozce je poté povinen toto osvědčení uchovávat k dispozici pro kontrolní orgány nebo kontrolní subjekty přinejmenším po dobu dvou let.

2. Komise může postupem podle čl. 37 odst. 2 uznat třetí země, jejichž systém produkce je v souladu se zásadami a pravidly produkce, jež jsou rovnocenná zásadám a pravidlům stanoveným v hlavách II, III a IV, a jejichž kontrolní opatření mají rovnocennou účinnost jako opatření stanovená v hlavě V, a sestaví seznam těchto zemí. Hodnocení rovnocennosti zohlední pokyny CAC/GL 32 Codexu Alimentarius.

Při zkoumání žádostí o uznání požádá Komise třetí zemi o poskytnutí všech nezbytných informací. Komise může pověřit odborníky úkolem prověřit na místě pravidla produkce a kontrolní opatření dotyčné třetí země.

Do 31. března každého roku uznané třetí země zašlou Komisi stručnou výroční zprávu o provádění a prosazování kontrolních opatření zavedených ve třetí zemi. Na základě informací z těchto výročních zpráv Komise, které jsou nápomocny členské státy, zajistí odpovídající dohled nad uznanými třetími zeměmi prostřednictvím pravidelného přezkumu jejich uznání. Povaha dohledu se stanoví na základě posouzení rizika výskytu nesrovnalostí nebo porušení ustanovení tohoto nařízení.

3. Pokud jde o produkty, jež nejsou dováženy podle článku 32 a nejsou dováženy ze třetí země uznané podle odstavce 2 tohoto článku, může Komise postupem podle čl. 37 odst. 2 uznat kontrolní orgány a kontrolní subjekty, včetně kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uvedených v článku 27, jež jsou způsobilé k provádění kontrol a vystavování potvrzení v třetích zemích pro účely odstavce 1, a sestaví seznam těchto kontrolních orgánů a kontrolních subjektů. Hodnocení rovnocennosti zohlední pokyny CAC/GL 32 Codexu Alimentarius.

Komise posoudí každou žádost o uznání podanou kontrolním orgánem či kontrolním subjektem ve třetí zemi.

VB

Při posuzování žádostí o uznání požádá Komise kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt o poskytnutí všech nezbytných informací. Kontrolní orgán či kontrolní subjekt prochází pravidelným hodnocením na místě, podléhá dohledu a víceletému přehodnocování svých činností ze strany akreditačního subjektu nebo případně příslušného orgánu. Komise může rovněž pověřit odborníky úkolem prověřit na místě pravidla produkce a kontrolní opatření vykonávané dotyčným kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem ve třetí zemi.

Uznané kontrolní subjekty nebo kontrolní orgány předloží hodnotící zprávy vydané akreditačním subjektem nebo případně příslušným orgánem ohledně pravidelného hodnocení na místě, dohledu a víceletého přehodnocování svých činností. Na základě těchto hodnotících zpráv Komise, které jsou nápomocny členské státy, zajistí odpovídající dohled nad uznanými kontrolními orgány a kontrolními subjekty prostřednictvím pravidelného přezkumu jejich uznání. Povaha dohledu se stanoví na základě posouzení rizika výskytu nesrovnalostí nebo porušení ustanovení tohoto nařízení.

HLAVA VII

ZÁVĚREČNÁ A PŘECHODNÁ PRAVIDLA

Článek 34

Volný pohyb ekologických produktů

1. Příslušné orgány, kontrolní orgány a kontrolní subjekty nesmí z důvodů týkajících se způsobu produkce, označování nebo prezentace uvedeného způsobu zakázat nebo omezit uvádění ekologických produktů kontrolovaných jiným kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem umístěným v jiném členském státě na trh, pokud tyto produkty splňují požadavky tohoto nařízení. Zejména nesmí být uloženy další kontroly ani finanční břemena kromě těch, jež jsou uvedeny v hlavě V tohoto nařízení.

2. Členské státy mohou na svém území uplatňovat přísnější pravidla pro ekologickou rostlinnou a živočišnou produkci, pokud se tato pravidla vztahují rovněž na konvenční produkci a pokud jsou v souladu s právem Společenství a nezakazují či neomezují uvádění ekologických výrobků produkovaných mimo území dotyčného členského státu na trh.

Článek 35

Předávání informací Komisi

Členské státy předávají pravidelně Komisi tyto informace:

- názvy a adresy příslušných orgánů a případně jejich číselné kódy a značky shody;
- seznamy kontrolních orgánů a subjektů a jejich číselných kódů a případně jejich značky shody. Komise pravidelně zveřejňuje seznam kontrolních orgánů a subjektů.

Článek 36

Statistické informace

Členské státy předají Komisi statistické informace nezbytné k provádění a následnému hodnocení tohoto nařízení. Tyto statistické informace jsou vymezeny v rámci statistického programu Společenství.

Článek 37

Výbor pro ekologickou produkci

- Komisi je nápomocen regulativní Výbor pro ekologickou produkci.
 - Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.
- VB**
Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Článek 38

Prováděcí pravidla

Komise postupem podle čl. 37 odst. 2 a s výhradou cílů a zásad uvedených v hlavě II přijme prováděcí pravidla pro uplatňování tohoto nařízení. Ta zahrnují zejména:

- prováděcí pravidla týkající se pravidel produkce uvedených v hlavě III, zejména pokud jde o zvláštní požadavky a podmínky, které mají hospodářské subjekty dodržovat;
- prováděcí pravidla týkající se pravidel označování uvedených v hlavě IV;
- prováděcí pravidla týkající se kontrolního systému zavedeného podle hlavy V, zejména pokud jde o minimální požadavky na kontrolu, dohled a audit, zvláštní kritéria pro svěřování úkolů soukromým kontrolním subjektům, kritéria pro schvalování a rušení schválení těchto subjektů a osvědčení podle článku 29;

d) prováděcí pravidla týkající se pravidel pro dovozy z třetích zemí uvedených v hlavě VI, zejména pokud jde o kritéria a postupy, jež je třeba dodržovat při uznávání třetích zemí a kontrolních subjektů podle článku 32 a 33, včetně zveřejňování seznamů uznaných třetích zemí a kontrolních subjektů, a pokud jde o potvrzení uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. d), s přihlédnutím k výhodám elektronické certifikace;

e) prováděcí pravidla týkající se volného pohybu ekologických produktů podle článku 34 a předávání informací Komisi podle článku 35.

Článek 39

Zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91

1. Nařízení (EHS) č. 2092/91 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2009.

2. Odkazy na zrušené nařízení (EHS) č. 2092/91 se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 40

Přechodná opatření

Postupem podle čl. 37 odst. 2 se v případě potřeby přijmou opatření pro usnadnění přechodu od pravidel stanovených nařízením (EHS) č. 2092/91 k tomuto nařízení.

Článek 41

Zpráva pro Radu

1. Komise předloží do dne 31. prosince 2011 Radě zprávu.

2. Tato zpráva bude zejména poskytovat přehled zkušeností získaných při provádění tohoto nařízení a zaměří se zejména na následující otázky:

a) oblast působnosti tohoto nařízení, zejména pokud jde o ekologické potraviny připravované v zařízeních společného stravování;

b) zákaz používání GMO včetně dostupnosti produktů získaných bez použití GMO, prohlášení prodejců, vhodnost zvláštních tolerančních limitů a jejich dopad na odvětví ekologické produkce;

VB

c) fungování vnitřního trhu a kontrolního systému, se zvláštním vyhodnocením toho, zda zavedené postupy nevedou k nekalé hospodářské soutěži či překážkám v produkci ekologických produktů a jejich uvádění na trh.

3. Komise případně zprávu doplní příslušnými návrhy.

Článek 42

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

V případech, kdy nejsou pro určité druhy zvířat, pro určité vodní rostliny a pro určité mikrořasy stanovena prováděcí pravidla produkce, použijí se pravidla pro označování podle článku 23 a pravidla pro kontrolu podle hlavy V. Až do zařazení prováděcích pravidel pro produkci se použijí vnitrostátní předpisy nebo pokud tyto neexistují, soukromé normy přijaté nebo uznané členskými státy.

Použije se ode dne 1. ledna 2009.

VMI

Ustanovení čl. 24 odst. 1 písm. b) a c) se však použijí ode dne 1. července 2010.

VB

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

PŘÍLOHA

VÝRAZY UVEDENÉ V ČL. 23 ODS. 1

BG:	биологичен
ES:	ecológico, biológico
CS:	ekologické, biologické
DA:	økologisk
DE:	ökologisch, biologisch
ET:	mahe, ökoloogiline
EL:	βιολογικό
EN:	organic
FR:	biologique
GA:	orgánach
IT:	biologico
LV:	bioloģisks, ekoloģisks
LT:	ekologiškas
LU:	biologesch
HU:	ökológiai
MT:	organiku
NL:	biologisch
PL:	ekologiczne
PT:	biológico
RO:	ecologic
SK:	ekologické, biologické
SL:	ekološki
FI:	luonnonmukainen
SV:	ekologisk

(1) Stanovisko ze dne 22. května 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(2) Úř. věst. L 198, 22.7.1991, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 394/2007 (Úř. věst. L 98, 13.4.2007, s. 3).

(3) Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

(4) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

(5) Úř. věst. L 223, 15.8.2006, s. 1.

(6) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 575/2006 (Úř. věst. L 100, 8.4.2006, s. 3).

(7) Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/142/ES (Úř. věst. L 368, 23.12.2006, s. 110).

(8) Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2007/31/ES (Úř. věst. L 140, 1.6.2007, s. 44).

(9) Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1830/2003 (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 24).

(10) Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 378/2005 (Úř. věst. L 59, 5.3.2005, s. 8).

(11) Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

(12) Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 16. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(13) Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

(14) Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1981/2006 (Úř. věst. L 368, 23.12.2006, s. 99).

(15) Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).

(16) Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 14.

(17) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206.